

Ex-directeur Regionaal Beleid: De kraaien liepen over de groene drab van Pekelderdiep

Leefsituatie in Oost-Groningen sterk verbeterd

Van een onzer verslaggevers

■ **WEDDE** – Grote werkloosheid, stakingen in de (stro)kartonindustrie, bedrijfssluitingen (met een mooi woord saneringen genoemd), met name in de karton- als in de aardappelmeelindustrie, stinkende en vervuilde kanalen als gevolg van de lozingen van laatstgenoemde bedrijven en een slecht woon- en leefklimaat. Een ontevreden bevolking die het vertrouwen in de overheid grotendeels verloren had en daarom massaal de straat op ging. Letterlijk de noodklok luidde om de regering in Den Haag duidelijk te maken dat er iets moest gebeuren.

Dat is het beeld van Oost-Groningen in de zestiger en zeventiger jaren. Een beeld dat in sommige delen van het land vandaag de dag bij sommigen nog steeds leeft. Maar geheel ten onrechte, want in de afgelopen periode is er veel in de woon- en leefsituatie van deze regio verbeterd. Al moet gezegd worden, dat het aantal werklozen in Oost-Groningen nog altijd groter is dan in de rest van Nederland, de grote steden misschien uitgezonderd.

Dat het tij in de laatste twintig jaar is gekeerd, is mede te danken aan het Regionaal Beleid van 'Den Haag' die honderden miljoenen gulden via diverse kanalen zoals de Herinrichting en ISP, in het gebied heeft gepompt om de sociaal-economische omstandigheden op te vijzelen. Soms met goede resultaten, soms met minder groot succes.

'Volksopstand'

Min of meer een rechtstreeks gevolg van de Oostgroningse 'volksopstand' begin zeventiger jaren was de oprichting van de Streekraad Oost-Groningen (de opvolgster van de Raad van de Welvaartsbevordering Oost-Groningen) die gisteren het twintigjarige bestaan vierde met een symposium en een overzichtstentoonstelling in De Klinker in Winschoten.

Foto: Dennis Beek

▲ Streekraad-directeur mr. B. Buining (links) en oud-directeur Regionaal Economische Politiek ir. F.W. Dirker voor de Burcht te Wedde, waar de Streekraad is gezeteld.

Het orgaan behartigt de gezamenlijke belangen van de negen Oostgroningse gemeenten en vervult een bemiddelende rol tussen lokale overheden enerzijds en de provinciale overheid anderzijds. Daarnaast heeft de Streekraad, gezeteld in de middeleeuwse Burcht van Wedde, het voormalige waterschapshuis, een adviserende en coördinerende taak in beleidsaangelegenheden en projecten.

In die hoedanigheid waren en zijn de contacten met Den Haag, en dan met name met het ministerie van Economische Zaken die verantwoordelijk is voor het Regionaal Beleid, van grote belang. Oost-Groningen had in dat kader in de zestiger en zeventiger jaren te doen met de heer ir. F.W. Dirker, de directeur Regionaal Economische Politiek. Hij ging in 1981 met de vut. De thans 73-jarige en in het Drentse Annen woon-

achtige voormalige topambtenaar was op uitnodiging van de Streekraad even kort op bezoek in het Oostgroningse.

Groene drab

Dirker heeft met eigen ogen kunnen zien wat een schoon Pekelderdiep in Nieuwe en vooral in Oude Pekela ten goede heeft gedaan. Dirker heeft als voorzitter van de Stuurgroep Veenkoloniaal Afvalwater (Stuva) er mede voor gezorgd, dat er een einde is gekomen aan deze milieuproblematiek in Oost-Groningen. Hij herinnert zich zijn eerste bezoek aan Oude Pekela nog zeer goed. „Dat waren negentiende-eeuwse toestanden. De kraaien liepen over de groene drab in het diep”.

Het accent in die eerste jaren als directeur en later als plaatsvervangend directeur-generaal lag met name op de verbetering van de wegen en de ontsluiting van industrieterreinen om daarmee het gunstiger vestigingsklimaat voor de ondernemers in de regio te scheppen. „De infrastructuur was toen allerbelabberst”, stelt Dirker. Ondanks alle inspanningen is het aantrekken van industrie in deze regio maar ten dele gelukt. En daarmee het inhalen van de achterstandssituatie op het terrein van de werkgelegenheid.

De oud-directeur Regionaal Economische Politiek wijt dit vooral aan de excentrische ligging van Oost-Groningen. Philips in Stadskanaal en Winschoten waren uitzonderingen, alhoewel de verwachtingen die men ervan had, niet zijn uitgekomen. De werkgelegenheid bij beide bedrijven is de laatste tien jaar sterk teruggelopen. Een mislukking werd ronduit de stichting van de kartonfabriek Okto in Winschoten. „Ik had nooit gedacht, dat het bedrijf zo aan zijn eind zou komen. Alles was terdege goed voorbereid. We hadden echter de tijd niet mee”.